

Louise O. Fresco: Ik ben betrokken bij mens en aarde, dus ik ben

Human.nl - Dus ik ben – 28-04-2010

Meedenker van 'Dus ik ben' prof. dr. ir. Louise Fresco koos een beeld dat volgens haar veel zegt over ons mens-zijn van nu: een foto die zij zelf maakte op het Italiaanse platteland. Louise Fresco: "Ik vind het eigenlijk onbegrijpelijk dat we wel willen weten hoe de Verlichting is ontstaan, maar niet hoe fotosynthese werkt."

Waarom dit beeld?

"In deze foto zijn veel dingen verenigd waar ik mee bezig ben en die ik belangrijk vind. Je ziet hier de schoonheid van de basis van het leven op aarde: het zonlicht, dat hier zo prachtig door het groen schijnt. We realiseren het ons niet, maar: zonder zon, zonder fotosynthese, geen planten, geen leven, geen mensen. Twee vrouwen in Umbrië plukken wilde spinazie onder de olijfbomen, een beeld van de traditionele landbouw. De foto geeft een gevoel dat tegenwoordig vaker de kop op steekt: zo moet het zijn, zo moeten we met land omgaan. Maar tegelijkertijd weten we dat het onmogelijk is, want op deze manier kan je de wereldbevolking niet voeden. Dat is het dilemma waar we voor staan."

Wat zie je? Vertel...

"Je ziet twee Italiaanse vrouwen die wilde spinazie plukken in een grasveld. De tuinslang en de potten voor de boom geven aan dat ze ook nog een moestuin hebben die ze irrigeren. De bomen bloeien, het is in het late voorjaar. Zo mooi kan het zijn.

De foto idealiseert twee aspecten van het dilemma: de vrouwen zijn relatief jong, terwijl landbouw steeds meer in handen van oudere mensen komt te liggen. Het is - ook nog eens heel zwaar - werk op het platteland en jonge mensen van nu willen in de stad wonen en werken. Ten tweede is het natuurlijk een geromantiseerd beeld, omdat je op deze manier nooit genoeg kan produceren om de wereldbevolking te voeden."

Ik ben betrokken bij mens en aarde, dus ik ben - Louise O. Fresco

Human.nl – Dus ik ben – 28-04- 2010

<http://www.human.nl/dusikben/meedenker-interview-36288-36466-ik-ben-betrokken-bij-mens-en-aarde-dus-ik-ben>

Jij koos dit beeld. Wat zegt dit beeld over jou?

“Ik heb me mijn hele leven bezig gehouden met landbouw en voedsel. Ik was altijd al goed in het berekenen van honger en armoede, maar de factoren ‘landschap’ en ‘kwaliteit van leven’ heb ik pas in Italië leren kennen, net als de schoonheid van deze traditionele cultuur.

Veel mensen beseffen zich niet dat het voedsel in de supermarkt echt alleen van onze aarde afkomstig is. En sommigen die dat wel doen zetten zich af tegen het grootschalige aspect van landbouw. Maar je kunt niet simpelweg terug naar vroeger om het wereldvoedselprobleem op te lossen.”

Wat zegt dit beeld volgens jou over onze samenleving?

“Het dilemma zit hem in de nostalgie: we zouden willen dat de wereld zo in elkaar zat zoals op deze foto. Maar we idealiseren dit zware werk en weten ook dat het niet rendabel is.

Je ziet olijfbomen: iconen van de oude, Italiaanse cultuur. Maar tegenwoordig leveren ze niets meer op en daarom krijgt men er subsidie van de EU voor. Mensen die tegen de Europese Unie en het EU-landbouwbeleid zijn, realiseren zich vaak niet dat het landschap dichtgroeit als je het niet onderhoudt. Als je de natuur zijn gang laat gaan, wordt het niet zoals wij het zo leuk vinden. Op de een of andere manier moet je deze vrouwen dus betalen voor de landschappelijke waarde, niet voor de productie op zich.

Ook in Nederland hebben we dit dilemma: we willen die mooie veenweidegebieden in stand houden, maar tegelijkertijd niet meer teveel geld aan landbouw en landbouwsubsidies uitgeven. Maar die twee dingen kunnen niet samengaan. Als we koeien laten rondlopen is dat niet alleen voor productie maar ook voor het landschap. Dat kost geld en dat krijg je niet voldoende terug uit de melk of de olijven. Ik ben er voorstander van om daar waar je niet kunt concurreren, en elders, mensen te betalen om het landschap in stand te houden.”

Welke vraag, welk dilemma, roept dit beeld op over ons mens-zijn?

“Wij zijn vandaag de dag voor het grootste deel ‘stedelijke’ mensen, ver verwijderd van onze biologische wortels. We realiseren ons niet dat alles staat of valt bij zonlicht, de motor van alles. Ik vind het eigenlijk onbegrijpelijk dat we wel willen weten hoe de Verlichting is ontstaan, maar niet hoe fotosynthese werkt. Enige kennis van de ecologische cycli van onze aarde zou een deel van onze culturele bagage moeten zijn.”

Vul in: Ik ..., dus ik ben.

“Ik ben betrokken bij mens en aarde, dus ik ben.”